

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Mirabilem quandam inter corporis qualitates & animam symmetriam esse.
Colloq. XXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

autem Deus accuratus omnium cen-
sor ac arbiter, quæ sæpenumerò ma-
trimonia contrahantur: & quã gra-
ui penitentia subinde brevis lætitia
excipiatur. Maneat ergo Deum, qua
sapientia pollet, duos hos articulos
studiosissimè obseruasse, & animã
pulcherrimam iuxtaque nobilissi-
mam, corpori speciosissimo & qua-
litate quam simillarum inter
se proportione nobilitate adiun-
xisse, Principique perpetuo iuuen-
culæ & mortis legibus solutæ, cor-
pus à necessitate senectutis liberũ,
& à sepulcro immune consociasse,
quo aliquãdo ambo gaudio immor-
tali perfundantur, quod beatitudo
sempiterna est & à mortis violentiã
quam maximè aliena. Atque hæc fe-
rè sunt propter quæ Deus hominem
pulcherrimum adeoque mortalem
procreasse poterat videri.

*Mirabile quandã inter corporis qua-
litates & animam Symmetriã esse.*

COLLOQUIVM XXXVI.

THEOL. **V**IDEAMVS nũc itaque sigilla-
tim corporis venustatẽ, quo
in hanc

in hanc cognitionē digressi, plausibi-
 lem illam. & à nemine sanorum ha-
 ctenus explosam, conclusionē infe-
 ramus, hominē necessariò immor-
 talem fuisse procreatum. Nā post-
 quam illud firmis rationum monu-
 mentis confirmatum constiterit,
 Deum corpus excellentissimū, spe-
 ciosissimum, & ex præscripto primi
 capituli circa matrimonium nostrū
 exactē absolutum fabrefecisse, faci-
 lē huic opinioni assentiemur, qua
 secundi etiam diligentissimam il-
 lam rationem habuisse, qui de æta-
 tum equalitate est, affirmamus. Spe-
 ctanda autē est corporis illa pulcri-
 tudo ex illius cum anima compara-
 tione instituta, propter quam mag-
 nus ille Vniuersitatis faber, corpus
 humanum fuit architectatus. Ani-
 mæ itaque pulcritudo in eo confi-
 sit, quod diuina, quod immortalis,
 quod cœlestis est, quod à Dei spiri-
 tu afflata, hoc est, quod originem
 suam per creationem è profundiore
 omninò Dei consilio traxit, quam
 animæ bestiarum, quibus à supre-
 mo illo numine vitam afflatam non
 legi-

legimus, nec cum conderentur, hanc
 præfationem deliberatiuam, euidē-
 tem reuera illam & significatiuam
 à plasmatore fuisse vsurpatam. *Fa-*
ciamus hominem ad imaginem & si-
mitudinem nostram: quia nimirum
 illæ animæ istiusmodi tunc erant,
 quales adhuc sunt, hoc est ex ipso
 corpore tractæ & efformatæ. Huic
 nunc venustati quàm pulchrè hu-
 manum corpus respondet, quod
 Deus erigi voluit, de terra eleuari,
 & coelestem quãdam auræ nobilio-
 ris particulam habere ac possideret

Quid. 1.
Meta.

Pronaque cum spectent animalia cætera
terram

Os homini sublime dedit, cœlumque
tueri

Cic. 1. de
leg.

Iussit, & erectos ad sidera tollere vultus.
 Et reuera creatura sub cælo nul-
 la est ad hominis crassitudinem
 accedens, cuius corpus inter am-
 bulandum minus illo terram at-
 tingat, parumque ad modum de-
 est, vt non in aerem subleuetur &
 quodammodo cœlestis sit, portans
 in se, & sibi impressam gerens ima-
 ginem pulchritudinis diuinæ, ani-

nam scilicet suam consortem: unde verò status ille adeò rectus, sursum vergens coelumque intuens profluxisse existimandus est? certè astrui afferriq; aliud nō potest, quā quod ab anima promanasse, ab anima scaturivisse, ab anima denique profectus fuisse videatur. Nam si in aliud ea corpus conclusa fuisset, fieri omninò non poterat, eandem ut rectitudinem obseruaret, ac in altum porrigeret & eleuaret: quē admodum claudos claudicando incedere cernimus, non quod eorum anima facultatibus suis prædita non sit, sed quod corpus ea dispositione destituatur, quæ ad rectè ambulandum à natura fuit requisita. Neque verò etiam dicere possumus rectitudinem illam à spina dorsi instar lineæ recti proficisci, cum illud ita necessarium sit, ut absq; eo rectè ambulare non possis: Serpētes enim à natura idem prorsus acceperunt, & incedunt ij nihilominus gradu quo vides, terrā verrentes & reptentes. Verius ergo duas ipsius causas assignabim⁹, in anima formalem

in cor-

*Causæ
formales
& mate-
riales cur
corpus
humanū
erectum
sit.*

in corpore materiale: anima vim
 subministrat, qua corpus cum recta
 officium dispositione se subrigere
 possit, quæ accommodatissima est
 ut eleuetur & attollatur: corpus
 calorem vitalem suppeditat, quo a-
 nima vtēs statu illud alto & coelesti
 effert, corpus verò eandē statu con-
 simili, licet dissimiliter portat: ani-
 ma corpus fert, corpus animam: a-
 nima spiritu in coelum erigitur,
 corpus situ suo ac incessu. Vis ac re-
 ctitudo animæ adiuuat corpus quo
 se super terram attollat, corporis
 rectitudo animæ hoc præstat fa-
 cilius, ut celestibus rebus vacare &
 coelo immiscere se possit: & quem-
 admodum anima humana plus vi-
 uacitatis consecuta est, quam om-
 nes reliquæ quæ corporibus infusa
 sunt, ita corpus plus caloris propor-
 tionati vitalis possidet, quam om-
 nia cætera corpora animata, sicut
 accuratè ab *a* Aristotele vestro, &
 nostris *b* Theologis memini esse a-
 nimaduersum. Cum itaque De-
 hominem cœli inspectorem & re-
 rum diuinarum contemplatorem
 esse

a Arist.
 li. de resp.
 c. 6. prior
 sect. 10.
 proble. 53
b S. Tho.
 2. 2. q. 91. d.

esse voluisset, inseruit illius corpo-
 ricœlestem hunc calorem, cui ani-
 ma potentia innexa, erigit corpus,
 & instrumentum fini suo appositū
 efficit, & suæ excellentiæ magno-
 perè accommodatum: cumque ea
 maximè idonea sit altissimis spiriti-
 bus considerandis, qui sunt Deus ac
 Angelicum vniuersis spirituū pro-
 prijs ornamentis. Atque hæc omni-
 nò vidit a Plato ille, qui notionem
 græcā ἀνθρώπου examinans, dictum
 hominem vult sursum videntem
 & alta meditantem. Habes ergò nūc
 quatuor admodum causas propter
 quas corpus humanum statu erecto
 & alto incedat: causa efficiens est
 Deus; formalis, virtus animæ; ma-
 terialis, rectitudo spinæ dorsi cum
 calore vitali, præcipuo animæ in-
 strumento; finalis est, contemplari
 homine digna, hoc est, alta, subli-
 mia, cœlestia, exaggerata. Vnde il-
 lud etiam sequitur, eum, qui in om-
 ni genere vitiorum sese volutarit,
 animam curuam & abiectā in cor-
 pore recto & eleuato imo animam
 serpentinam in humano corpore
 circum-

a Plat. in
 Cratylo.

circumferre, quo ecquid tu vnquā
 monstrosius conspicatus es? Nihil
 indecentius, nihil absurdus reperi-
 potest, ait D. Bern. quam spiritū gib-
 bosum eo in corpore habitare, quod
 rectum quod elatum sit: nihil foe-
 dius, nihil inconuenientius, quam
 oculos corporis liberè coelum con-
 templari, & ex contemplatione a-
 strorum incredibili voluptate perfu-
 di, & oculos animæ terram & car-
 duos tantum intueri. Pudeat te, ait
 corpus, ô anima mea, pudeat te in-
 quā quæ ad prototypō perfectissimū
 Creatoris efformata es, dum me vi-
 des famulū & seruū tuū alta contē-
 plantem, te autem cæno isti rerum
 fluxarum immerfam: ad hunc ferè
 modum S. Doctor ait.

*Rectitudo humani corporis maxime
 conueniens, quippe cum homo eui-
 dens testimonium ferat de anima
 natura.*

THEO. COLLOQUIVM XXXVII

CVI ergo non admirabilis ele-
 gantissima illa constitutio,
 pulcri-